

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Tasnádi Ügyvédi Iroda (..... ügyintéző ügyvéd) által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság (1024 Budapest, Margit krt. 85.sz.) alperes ellen, közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, mely perbe a felperes pernyertessége érdekében a ügyvéd által képviselt beavatkozott, a számú ítélete ellen az alperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest és a felperesi beavatkozót egyetemlegesen, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek 40.000 (azaz negyvenezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékhivatal külön felhívására - 16.500 (azaz tizenhatezer-ötszáz) forint kereseti illetéket és 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes 2005. június 30.-áig terjedő időszakra a személyszállítási üzletág jegykiadásához szükséges menetjegy-tekercs alapjául szolgáló speciális, hamisítás ellen védett papír alapanyag beszerzések tárgyában a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 287. §-ának (1) bekezdése értelmében, a 225. §-ának (1) bekezdés b/ pontja alapján hirdetmény közzététele

nélküli tárgyalásos eljárás megindítását kezdeményezte. A választott eljárást azzal indokolta, hogy a beszerzendő menetjegy-tekercs alapjául szolgáló speciális, hamisítás ellen védett papír alapanyag gyártására és hasznosítására a Magyar Szabadalmi Hivatal által lajstromszámon bejegyzett mintaoltalommal, míg a (továbbiakban: beavatkozó) a felhasználás jogával rendelkezik, ebből kifolyólag a szerződést a kizárólagos jogok védelme miatt, csak ez a személy tudja teljesíteni.

Az ajánlati felhíváshoz dokumentáció is készült a műszaki specifikációk meghatározása körében a tekercek (menetjegy) alapanyag specifikációjánál meghatározta az azzal szemben támasztott követelmény rendszerét és azt is, hogy a speciális papír alapanyagot kizárólagos joggal a gyártja. Meghatározta ugyanakkor a nyomdai követelmény rendszerét is, így a menetjegy-tekercs előoldalát, hátoldalát, méretjellemzőit stb.

A felperes 2005. február 21-én tájékoztatta az alperest az eljárásról, az eljárásfajta motivációjáról, és arról, hogy a beavatkozót ajánlattételre felhívta. Utalt a használati minták oltalmáról szóló 1991. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Hmt.) 12.§-ában és 19.§-ának (1) és (2) bekezdésében foglaltakra is. Megjegyezte, hogy megvizsgálta annak lehetőségét, hogy külföldről szerezze be a mintaoltalommal védett terméket, azonban tudomására jutott, hogy az nem lehetséges, mivel Romániából importált más termék, amely Magyarországon mintaoltalommal védett nem került vámkezelésre, a mintaoltalom jogosultjának erre vonatkozó kérelme miatt a vámhatóság a terméket lefoglalta.

A Közbeszerzési Döntőbizottság Elnöke indítványára az alperes az eljárást lefolytatta és a számú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 287.§-ának (1) bekezdés felhatalmazása alapján alkalmazandó 225. §-ának (1) bekezdés b/ pontját. Az alperes nem vitatta a beavatkozó használati mintaoltalmi jogának fennállását, ellenben kifejtette, hogy a kizárólagosságra alapított közbeszerzési eljárás jogalapja akkor állhat fenn, ha az Európai Unió tagállamai vonatkozásában is egyértelműen és kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felhívott ajánlattevőn kívül, más szervezet, személy, a szerződést nem képes teljesíteni. Tényként megállapította, hogy sem az ajánlatkérő felperes, sem az ajánlattevő nem vonta kétségbe, - nyilatkozatában elismerte - hogy több más uniós tagállamban állítanak elő biztonsági követelményeket is kielégítő menetjegy-tekerceket.

Az alperesi álláspont szerint az ajánlatkérő és a felhívott ajánlattevő nem döntheti el jogerősen azt, hogy más ajánlattevők menetjegy-tekercei sértik-e a belföldi használati mintaoltalmát. Ennek eldöntése a bíróság hatáskörébe tartozik, a mintaoltalomra vonatkozó jogszabályok szerint. Az ajánlatkérő a Kbt. 271.§-ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó 190.§-ának (9) bekezdése értelmében a közbeszerzési-műszaki leírást a Kbt. 1.§-ának (2) bekezdésben rögzített, az esélyegyenlőség fontos alapelve alapján határozhatja meg, és nem oly módon, hogy egyes ajánlattevőket, illetőleg árukat az eljárásból kizár, vagy más módon indokolatlan és hátrányos, vagy előnyös megkülönböztetésüket eredményezi. Megállapította, hogy az ajánlatkérő ajánlattételi felhívása megfelelt a Kbt.

előírásainak, azonban az ajánlatkérő nem igazolta az eljárásfajta jogalapját, illetve igazolását nem fogadta el. A jogsértést következményeként a Kbt. 340.§-ának (3) bekezdés e/ pontja alapján bírságot szabott ki, a Kbt. 341.§-ának (3) - (4) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel.

A felperes keresetében kifogásolta a Döntőbizottság elnökének az indítvánnyal kapcsolatos eljárását, és az alperesi határozat felülvizsgálatát anyagi jogszabálysértésre hivatkozással kérte. Előadta, hogy a szerződést csak a beavatkozó tudja teljesíteni, mert a speciális hamisítás ellen védett jegy-szalag, az ún. menetjegy-tekercs gyártására és hasznosítására bejegyzett mintaoltalommal kapcsolatos jogokat a beavatkozó gyakorolja. Arra is hivatkozott, hogy az alperes korábbi, ugyanezen tárgykörben lefolytatott jogorvoslati eljárás alapján hozott határozatától eltérő álláspontra helyezkedett. Álláspontja szerint az a tény, hogy az Európai Unió más tagállamában előállítanak a dokumentációnak megfelelő menetjegy-tekercs, még nem jelenti, hogy Magyarországon tudják a szerződést teljesíteni, ugyanis a menetjegy-tekercs Magyarországon használati mintaoltalom védi, annak igénypontjai döntenek el, hogy megsértését eredményezné-e egy másik menetjegy-tekercs beszerzése. Szükségtelen minden közbeszerzés előtt perben megállapítani, hogy van-e a papírtekercsre belföldi mintaoltalom, mert ez a tény szakvéleménnyel is bizonyítható. A műszaki leírást, szakszerűen, igényének megfelelően határozta meg. Egyenértékű termék előírásával, elfogadásával mintaoltalom bitorlást valósítana meg, mely esetben a beavatkozó pert indíthatna a kárának megtérítésére.

A felperes pernyertességének előmozdítása érdekében a beavatkozott. Nyilatkozatában a felperes álláspontjához csatlakozott.

Az alperes fenntartotta a határozatban foglalt álláspontját és a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a jogorvoslati eljárás kezdeményezésével kapcsolatos felperesi kifogást elutasította, és az ügy érdemében hozott alperesi határozatot a jogalap tekintetében vizsgálta. Úgy ítélte meg, hogy a felperes a határozat megalapozatlanságát bizonyította, érvelését elfogadta, ezért az alperesi határozatot a Kbt. 348.§-ának (5) bekezdése alapján megváltoztatta, a jogsértés megállapítását és a kiszabott bírságot mellőzte. Indokolás szerint a Kbt. 17. címében a 225. §-ának (1) bekezdés b/ pontjának a „kizárólagos jogok védelme” fordulatra alapított hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás alkalmazhatóságával kapcsolatosan az alperesnek azt kellett volna vizsgálnia, hogy van-e, illetve fennáll-e hatályosan a Kbt. 4.§-ának 13. pontjában említett olyan kizárólagos jog, ami alapján lehetősége volt felperesnek a nyílt közbeszerzési eljárás mellőzésére. Abból a tényből ugyanis, hogy több, más uniós tagállamban állítanak elő biztonsági követelményeket kielégítő menetjegy-tekercs, nem következik, hogy okszerűtlen volt a hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás kiírása, ugyanis a perbeli termék szállítási szerződésének teljesítésére vonatkozó képesség nem jelenti, hogy bárki jogszerűen végezheti el ezt a tevékenységet. A használati mintaoltalom fennállása mellett az alperesnek azt

kellett volna vizsgálni, hogy az megfelel-e az említett kizárólagos jognak is. Ha igen, akkor a felperes tájékoztatásában megjelölt azon jogkérdést kell megvizsgálni, hogy Hmt. 12. és 19.§-ai alapján a beavatkozónak van-e kizárólagos joga a perbeli szállítási szerződés teljesítésére.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a használati mintaoltalom megfelel a Kbt. 4.§-ának 13. pontjában előírt kizárólagos jognak, ugyanis a jogosultság jogszabályon, - a Hmt-n - és a használati mintaoltalom hasznosítására vonatkozó megállapodáson alapul, minek alapján a beavatkozót illeti meg a Hmt-ben meghatározott kizárólagos hasznosítás joga. A beavatkozó ezt a jogosultságot nem kívánta másnak átadni, ezért Magyarországon a leírásban bemutatott és az igénypontokban meghatározott jellemzőkkel rendelkező menetjegy tekercs értékesítésére (szállítására) kizárólag a beavatkozó jogosult. A kizárólagos jog nem ellentétes az európai közösséget létrehozó szerződéssel, mert ebben az esetben nyilvánvalóan a Hmt-nek a kizárólagosságot előíró szabályainak a közösségi jogba való ütközéséről lenne szó, mely körülményre alperes nem hivatkozott és nem is bizonyította, illetve nem kezdeményezett a Kbt. 333.§-a szerinti eljárást.

Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy a Kbt. hatálybalépése előtt hatályban volt közbeszerzésekről szóló 1995. évi XL. törvény 70.§-ának b/ pontja szó szerint ugyanazt az előírást tartalmazza, mint a perben alkalmazandó Kbt. 225.§-ának (1) bekezdés b/ pontja, ennek ellenére az alperes nem indokolta meg, hogy miért döntött a korábbi jogorvoslati eljárásban kifejtett jogértelmezésétől eltérően.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében az alperes az ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság érdemben nem helytálló, Magyarországnak az Európai Unióhoz történt csatlakozása folytán a Kbt. közösségi joggal és a közösségi közbeszerzési irányelvekkel összhangban megalkotott kógens rendelkezésétől eltérő, nem megfelelő, téves jogi következtetést vont le akkor, amikor az alperesi határozat megváltoztatásával a felperes által választott tárgyalásos eljárásfajta törvényi feltételeinek fennállását megállapította. E közösség jogi elveknek megfelelően a hatályos Kbt. 1.§-ának (2) -(3) bekezdése alapján, az ajánlatkérőnek a közösségi és a nemzeti rezsimbe tartozó közbeszerzési eljárás esetében is biztosítania kell az alapelvek érvényesülését, így a verseny tisztaságát, nyilvánosságát, az ajánlattevők esélyegyenlőségét, nemzeti elbánás biztosítását stb.. E jogi környezetváltozásra utalt a határozatában akkor, amikor megállapította, hogy a kizárólagosságra alapított közbeszerzési eljárás jogalapja akkor áll fenn, ha az Európai Unió tagállamaiban is egyértelműen és kétséget kizáróan is megállapítható, hogy a felhívott ajánlattevőn kívül más szervezet, személy a szerződést nem képes teljesíteni. Nem követett el jogsértést, amikor határozatában az ajánlati felhívás jogszerűségének megállapítása mellett rámutatott arra, hogy a Kbt. alapelveivel összefüggésben a Kbt. 190.§-ának (9) bekezdése alapján is, az ajánlatkérő kötelezettsége az, hogy a felhívást, a dokumentációt, műszaki leírását úgy készítse el, hogy annak alapján az ajánlattevők egyenlő eséllyel ajánlatot tehessenek. A felperes a Kbt. VII. fejezete szerint a nemzeti értékhatárokat elérő értékű közbeszerzési eljárás szabályai szerint választotta a Kbt. 225.§-ának (1) bekezdés

b/ pontjában szabályozott hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárásfajtát, melyet a törvény kivételes eljárás fajtának tekint, taxatív módon felsorolva azokat a feltételeket, amelyek fennállása esetén alkalmazható. A Kbt. 4. §-ának 13. pontjában szabályozott kizárólagos jog-definíciójának, valamint a Kbt. 225.§-ának (1) bekezdés b/ pontjának összevetéséből egyértelműen megállapítható, hogy a Kbt. 225.§-ának (1) bekezdés b/ pontja jogcímének alkalmazása során a kizárólagos jognak kifejezetten egy meghatározott személy vagy szervezet esetén kell fennállnia, szemben a Kbt. 4.§-ának 13. pontja szerinti fogalom meghatározással, amely lehetőséget biztosít arra, hogy ne csak egy, hanem több, de korlátozott számú személy vagy szervezet vonatkozásában álljon fenn a kizárólagos jog. Ennek megfelelően önmagában a kizárólagos jog fennállása nem alapozza meg a Kbt. 225.§-ának (1) bekezdés b/ pontja szerinti hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárásfajta alkalmazását, emellett teljesülnie kell, ugyanis annak a törvényi feltételnek is, miszerint a szerződést kizárólag egy meghatározott szervezet, személy képes teljesíteni. A határozatában nem vitatta a felperesi beavatkozó használati mintaoltalmi jogán alapuló kizárólagos jogot, amellet azonban teljesülnie kell, azon törvényi feltételnek is, melyet a felperesi ajánlatkérőnek kell bizonyítania, hogy a szerződés teljesítésére kizárólag a felperesi beavatkozó képes. A határozatának megfelelően helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság ítéletében arra, hogy a felperesi beavatkozót a nemzeti használati mintaoltalmi joga alapján, csak a főigény pontoknak megfelelő jellemzőkkel rendelkező minta tekintetében illeti meg jogvédelem, és akkor valósul meg a Hmt. 19.§-ának (1) bekezdése alapján a mintaoltalom bitorlása, ha az oltalom alatt álló minta jogosulatlan hasznosításra kerül. Erre tekintettel a választott tárgyalásos eljárásfajta jogalapjának a vizsgálata körében álláspontja szerint szükségtelen a hasznosítási szerződést más szerződéssel összevetni. A hasznosítási szerződést ugyanis, csak a mintaoltalom jogosultja és a hasznosító között keletkeztet kizárólagosságot, mégpedig csak a főigény pontoknak megfelelő jellemzőkkel rendelkező minta hasznosítása tekintetében, amiből pedig nem következik, hogy a felperes által beszerezni kívánt árut, az ún. menetjegy-tekerccset csak a felperesi beavatkozó lenne képes szállítani, és nem létezik Magyarországon, illetőleg az Európai Unió közös piacán más szervezet, személy, aki a szerződést teljesíteni tudná.

Az alperes hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy helytállóan mutatott rá arra, hogy a választott eljárásfajta jogalapjának, illetőleg a kivételes körülmények fennállásának igazolása a felperes kötelezettsége, nem értékelte bizonyítékként azt, hogy a felperes, illetve a felperesi beavatkozó is elismerte azt a tényt, hogy az Európai Unió több, más tagállamában is állítanak elő biztonsági követelményeket is kielégítő menetjegy-tekerccset. A felperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy a felperes beszerzési igényének kielégítésére csak a beavatkozó menetjegy-tekerccsei felelnek meg, és más ajánlattevők a szerződés teljesítésére nem képesek, azonban e bizonyítási kötelezettségnek a felperes nem tett eleget.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az uniós jogalkotás is elismeri és védi a

szellemi alkotásokhoz fűződő jogokat, így a védelemben részesülő áruk kivételt képeznek az áruk szabad mozgásának általános elve alól. Az alperes már a korábbi számú határozatában is kimondta, hogy „a beszerzés tárgya (amely azonos volt a jelen per tárgyát képező beszerzéssel), mintaoltalom alatt áll, a mintaoltalom jogosultja a beavatkozó, rajta kívül nem ismert más cég, amelyik képes lenne az ajánlatkérő igényeinek megfelelő jegy-alaptekercs előállítására”. Az elsőfokú bíróságnak is az az álláspontja, hogy a használati mintaoltalom hasznosítására vonatkozó megállapodás alapján, a beavatkozót illeti meg a Hmt-ben meghatározott kizárólagos hasznosítás joga. Fenntartotta a keresetében kifejtett álláspontját, és az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával egyezően kifejtette, hogy az alperes csak olyan jogszabályhely megsértését indokolhatta volna határozatában a Kbt. 190.§-ának (9) bekezdését érintően, amelyet a rendelkező részben is megállapított, ily módon egy hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás jogalapjának vizsgálatakor az alperes nem hivatkozhat arra, hogy egy, a nyílt tárgyalás szabályai között szereplő, az ajánlattevők jogellenes megkülönböztetését tiltó előírást megszegte a felperes. A Kbt. kötelező érdemi szabályai lehetőséget adnak a hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás lefolytatására, kizárólagos jogok védelmére hivatkozással (Kbt.225.§(1) bek.b/).

A felperesi ellenkérelemre tett észrevételében az alperes fenntartotta, hogy a felperes nem bizonyította a Pp. 164.§-ának (1) bekezdése szerint, hogy kizárólag az általa felhívott ajánlattevő lenne képes a Kbt. 235.§-ának (1) bekezdése alapján szerződést teljesíteni, ezt egyébként is cáfolja az Társaság, az által kiállított - eredetben csatolt - menetjegy, melyről az alperes az elsőfokú ítélet meghozatalát követően szerzett tudomást.

A csatolt bizonyítékkal kapcsolatosan a felperes előadta, hogy az osztrák vasúttársaság által kiállított menetjegy, vagy nem felel meg az ajánlatkérő által támasztott követelményeknek, avagy ha megfelel, és a tulajdonságai megegyeznek a beavatkozó mintaoltalmának fő igénypontjaival, úgy a jegy magyarországi forgalomba hozatala sérti a beavatkozó használati mintaoltalmát, tehát a jegy előállítója egyik esetben sem képes a szerződés teljesítésére.

A felperesi beavatkozó fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, a tárgyaláson csatlakozott a felperes fellebbezési kérelmében előadottakhoz.

Az alperes fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatának jogszerűségét nem a közbeszerzés tárgyát képező árú vonatkozásában, hanem szolgáltatás nyújtás vonatkozásában vizsgálta, ebből kifolyólag helytelen jogi következtetést vont le.

A felperes a vitatott eljárást arra alapozta, hogy a beszerzendő menetjegy-tekercs alapjául szolgáló speciális, hamisítás ellen védett papír alapanyag gyártására és hasznosítására a beavatkozó a Hmt. 12.§-a alapján mintaoltalom kizárólagos hasznosítására jogosult. A Hmt. 13. §-ának (1) bekezdése szerint a mintaoltalom

terjedelmét az igénypontok határozzák meg. Az igénypontokat csak a leírás és a rajzok alapján szabad értelmezni.

A közigazgatási eljárásban igazolt használati minta tárgya, jegy alap tekercs, mely a védett papír alapanyag miatt jól alkalmazható, hamisítás és javítás ellen védett anyagi értéket képviselő menet-és bérletjegyek, valamint egyéb számlaként alkalmazható gépi nyugták készítésére. Nem hordozzák a felperesi dokumentációban megfogalmazott, -felírást, számot, stb, ezért rendeltetésének megfelelően a felperesen kívül mások is felhasználhatják.

Az ajánlati felhívás szerint a beszerzés tárgya áru, a dokumentáció az alapanyaggal szemben támasztott követelmény rendszerét foglalja magában, és a jegyek külzetében bizonyos paramétereket is meghatározott.

Az alperes az ajánlati felhívást jogszerűnek fogadta el. Az abban és a dokumentációban meghatározott paramétereket a Szabadalmi Hivatalnál nyilvántartásba vett használati minta leírás összevetésével az alperes a kizárólagos jogot nem vizsgálta, azt a felperesnek kellett volna bizonyítania.

Az a körülmény, hogy az alperes a határozatában az ajánlati felhívás jogszabályi hátterére - a Kbt. 190.§-ának (9) bekezdésében foglaltakra - is hivatkozott, mivel annak megsértését nem állapította meg, - az erre irányuló kereseti és fellebbezési kérelem hiányában - nincs lehetőség, hogy a másodfokú bíróság az ajánlati felhívás jogszerűségét vizsgálja még akkor sem, ha az más jogszabályhely megsértésének megállapításával összefüggésbe hozható.

Az alperes nem vonta kétségbe, hogy a bejegyzett mintaoltalom felhasználására a beavatkozó jogosult, de éppen a felperes és a beavatkozó nyilatkozataira alapozva nem látta bizonyítottnak azt, hogy a személyszállítási üzletág jegykiadásához szükséges menetjegy-tekercs alapjául szolgáló speciális, hamisítás ellen védett papír alapanyagot csak a beavatkozó tud előállítani, és ez nem derült ki a bírósági eljárásban sem, hiszen teljes fedettség a dokumentáció és a bejegyzett használati minta leírás között nincs.

A Kbt. 225. §-ának (1) bekezdés b/ pontja szerint az ajánlatkérő hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárást akkor alkalmazhat, ha a szerződést műszaki-technikai sajátosságok, művészeti szempontok vagy kizárólagos jogok védelme miatt egyedül egy meghatározott szervezet, személy képes teljesíteni.

A Kbt. 4.§-ának 13. pontja a kizárólagos jogot határozta meg, és pedig kizárólagos jog: jogszabály, illetőleg közigazgatási határozat alapján egy, vagy csak korlátozott számú szervezet (személy) jogosultsága meghatározott tevékenység folytatására, illetőleg cselekményre, összhangban az Európai Közösséget létrehozó szerződéssel, kivéve, ha e törvény másképp rendelkezik. A kivétel alkalmazásának együttes feltételei tehát: az Európai Közösséget létrehozó szerződéssel összhangban álló, jogszabályon alapuló kizárólagos jog fennállása, továbbá az érintett megrendelés, a Kbt. szerint szolgáltatás megrendelésnek minősül, és a

szolgáltatást olyan szervezet nyújtja, aki kizárólagosan jogosult bizonyos tevékenység folytatására.

A tárgyi esetben a beszerzés tárgya nem szolgáltatás, hanem a menetjegy-tekercs, nomenklatúra szerinti áru. Az árujegyzék a védelem terén a Kbt. 2. számú mellékletében található.

A Hmt 13.§-ának (2) bekezdése szerint, a mintaoltalom az olyan termékre terjed ki, amelyben az igénypont összes jellemzője megvalósul, vagy amelyben egy vagy több igényponti jellemzőt egyenértékű jellemzővel helyettesítettek.

A felperes semmivel nem bizonyította, a fellebbezési eljárásban sem, hogy a menetjegyek előállítására kizárólag csak a védett mintaoltalom alapjául szolgáló minta tekercs fogadható el, és más gyártó speciális papír alapanyagot nem gyárt, vagy nem tud előállítani, és azt sem bizonyította, hogy az ajánlati felhívásának és a dokumentációban foglaltaknak csak a beavatkozó tud eleget tenni, a mintaoltalom alatt álló termékével. Abban a kérdésben pedig az alperes helyesen foglalt állást, hogy nem tartozik hatáskörébe a Hmt. 19.§-nak (1) bekezdésében meghatározott mintaoltalom bitorklásának vizsgálata, melyet egyébként az ajánlatkérők elkerülhetnek amennyiben az ajánlati felhívást nem a mintaoltalom alatt álló minta kiírásával készítik el, kivéve ha a beszerzést csak az adott mintával lehet megvalósítani. Ez utóbbi eset azonban nem bizonyított.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

Az alperesnek az első és másodfokú eljárásban felmerült költségének a megfizetésére a Fővárosi Ítéltábla a felperest és az oldalán beavatkozót egyetemlegesen a Pp. 83.§-a alapján kötelezte, míg a kereseti és a fellebbezési illeték megfizetésére a felperest a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján.

B u d a p e s t, 2006. évi október hó 18. napján

Dr. Rothermel Erika sk. tanácselnök
Huszárné dr. Oláh Éva sk. bíró

Dr. Losonczy Erzsébet sk. előadó bíró

A kiadmány hitelül: